

Sygn. akt IIW 9/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2019 r.

Sąd Rejonowy w Mrągowie, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Patrycja Abel-Mordasewicz

Protokolant: st. sekr. sądowy Marzena Białocerkowiec

przy udziale oskarżyciela publicznego: sierż. sztab. A. S.

po rozpoznaniu w dniach 08.04.2019 r. 14.05.2019 r. i 10.06.2019 r. sprawy

P. F. syna W. i H. z domu W.,

ur. (...) w M.,

obwinionego o to, że:

W dniu 30 września 2018 roku około godz. 16:00 w m. K. przywłaszczył sobie orzeczenie do celów sanitarno – epidemiologicznych należące do A. B.,

tj. o wykroczenie z art. 126 § 1 KW

ORZEKA:

I. Obwinionego **P. F.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 126 § 1 KW skazuje go na **karę grzywny w wysokości 200 (dwustu) złotych;**

II. Zasądza od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa 30 złotych tytułem opłaty i obciąża go zryczałtowanymi kosztami postępowania w kwocie 100 złotych.

Sygn. akt II W 9/19

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

P. F. prowadzi działalność gospodarczą – Firmę Produkcyjno – Usługowo – Handlową, w ramach której prowadzi Restaurację (...) znajdującą się w K. (d. wyjaśnienia obwinionego P. F. k. 38-38v, zeznania świadka A. B. k. 53-54).

W dniu 30 kwietnia 2018 roku właściciel (...) P. F. zawarł umowę zlecenia z A. B.. Umowa ta miała obowiązywać w okresie od dnia 01 maja 2018 roku do dnia 30 września 2018 roku, a w jej ramach zleceniobiorca – A. B. – miał zajmować się obsługą klienta (d. k. 5). Do dokumentów osobowych A. B. dołączył oryginał orzeczenia lekarskiego z badania przeprowadzonego do celów sanitarno – epidemiologicznych w dniu 14 listopada 2017 roku, w związku z podjęciem przez niego pracy w spółce (...) spółka z o.o. ul. (...) 10 w W.. Badanie to było ważne do dnia 14 listopada 2020 roku (d. k. 14).

W dniu 15 sierpnia 2018 roku podczas rozmowy telefonicznej P. F. i A. B. strony zdecydowały o zakończeniu umowy (d. wyjaśnienia obwinionego P. F. k. 38-38v, zeznania świadka A. B. k. 2-3, 53-54).

W dniu 30 września 2018 roku A. B. pojawił się u swojego byłego pracodawcy w celu rozliczenia za resztę przepracowanego okresu. Na tle tego rozliczenia między P. F. a A. B. powstał konflikt, albowiem kwota wynagrodzenia proponowanego mu przez P. F. nie zgadzała się z kwotą wpisaną w dokumentacji. P. F. uzależnił nadto wydanie posiadanego w aktach oryginału zaświadczenia lekarskiego od podpisania przez A. B. niekorzystnych dla niego dokumentów (d. zeznania świadka A. B. k. 2-3, 53-54).

W rezultacie P. F. odmówił wydania A. B. oryginału orzeczenia lekarskiego z badania przeprowadzonego do celów sanitarno – epidemiologicznych. Został nadto zmuszony do opuszczenia lokalu P. F. przez ochronę. Na miejsce zdarzenia A. B. wezwał policję (d. zeznania świadka A. B. k. 2-3, 53-54).

Przybyli na miejsce zdarzenia funkcjonariusze Policji nie wyegzekwowali od obwinionego zwrotu dokumentu (d. zeznania świadków Z. R. (1) k. 48 oraz k. 45).

W rezultacie obwiniony uzyskał kopię dokumentu dopiero w grudniu 2018 roku od placówki zdrowia, która wydawała przedmiotowe zaświadczenie (d. zeznania świadka A. B. k. 2-3, 53-54).

Obwiniony P. F. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż A. B. porzucił pracę w połowie sierpnia. Pracował u niego jako barman już trzeci sezon. Dostarczenie orzeczenia lekarskiego jest obowiązkiem pracownika. Na takie badanie kieruje pracodawca, chociaż niekoniecznie. Zaświadczenia pana B. było wydane dla innego pracodawcy, było ważne. Takie orzeczenie zostało przedłożone przez pana B.. On, jako pracodawca, takie zaświadczenie musi mieć w dokumentach. Pan B. zostawił mu oryginał. W dniu 30 września 2018 roku pan B. przyjechał do niego aby się rozliczyć. Poprosił go wtedy o kopię tego dokumentu, ponieważ ten dokument musi pozostać u niego w aktach osobowych. Pan B. odmówił mu pozostawienia kopii i na miejsce wezwał policję. Dodał nadto, że dysponuje kserokopiarką , nie zaprzeczył, że nie oddał A. B. oryginału dokumentu, lecz nie proponował, że wyda mu oryginał dokumentu pod warunkiem dostarczenia jego kopii (d. wyjaśnienia obwinionego k. 38-38v, 54).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w zakresie motywów jakimi kierował się dopuszczając się zarzucanego mu czynu.

Z wyjaśnieniami obwinionego sprzeczne są przede wszystkim zeznania słuchanego w sprawie A. B.(k. 53-54), jak również zeznania przybyłego na miejsce funkcjonariusza policji Z. R. (1) (k. 47-48). Niewątpliwie zarówno obwiniony, jak i słuchani świadkowie nie zaprzeczają, że P. F. nie wydał A. B. orzeczenia do celów sanitarno – epidemiologicznych. Nawet gdyby przyjąć , że orzeczenie takie było mu niezbędne do dokumentacji pracowniczej A. B. to była możliwość, żeby taki dokument w swoich aktach miał (wystarczyła mu bowiem kserokopia tego dokumentu). Obwiniony nie uczynił nic, by w takiej formie takie orzeczenie od A. B. uzyskać. Po pierwsze jak podał dysponował kserokopiarką (k. 54). Nic nie stało na przeszkodzie , by skserować taki dokument (nawet za odpłatnością pobraną od A. B.). Po drugie nic nie stało na przeszkodzie , by spisać oświadczenie - chociażby w obecności funkcjonariuszy policji, że jego były pracownik zabierze oryginał i dostarczy mu kopię. Tym bardziej, że funkcjonariusze policji informowali obwinionego, że winien taki dokument oddać – zeznania świadka Z. R. k. 48. Czego P. F. nie uczynił.

Obwiniony P. F. w dniu 30 września 2018 roku około godz. 16:00 w m. K. przywłaszczył sobie orzeczenie do celów sanitarno – epidemiologicznych należące do A. B.,

W tym stanie rzeczy wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu wykazana zebranymi w sprawie dowodami. Działaniem swym zatem obwiniony wyczerpał dyspozycję art. 126§1 kw.

Obwiniony P. F. nie był dotychczas karany sądownie za podobne wykroczenia (d. dane o karalności k. 25).

Obwiniony wykazał się wyjątkowo złą wolą przywłaszczając dokument stanowiący własność A. B., nie przyjmując nawet do wiadomości argumentów, które przekazywali mu przybyli na miejsce funkcjonariusze policji.

W tym stanie rzeczy wymierzona obwinionemu kary grzywny jest adekwatna do stopnia zawinienia, społecznej szkodliwości czynu mu zarzucanego i stosunków majątkowych obwinionego.

O kosztach postępowania Sąd orzekł po myśli art. 119§1 kpow.